

Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție.

Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție.		Proiectul de lege privind ordinul european de protecție		Diferențe	Observații
Articol/ paragraf	Prevederi	Articol/ alineat	Prevederi		
Articolul 1 Obiectiv	Prezenta directivă stabilește normele care permit unei autorități judiciare sau echivalente a unui stat membru, în care a fost adoptată o măsură de protecție în vederea protejării unei persoane împotriva unei fapte penale săvârșite de o altă persoană care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică, demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală, să emită un ordin european de protecție pentru a permite unei autorități competente				Nu necesită transpunere.

	a unui alt stat membru să continue asigurarea protecției persoanei pe teritoriul aceluși stat membru, în urma unei activități infracționale sau a unei activități pretins infracționale, în conformitate cu dreptul intern al statului emitent.				
Articolul 2 Definiții	În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: (1) „ordin european de protecție” înseamnă o decizie, adoptată de o autoritate judiciară sau echivalentă a unui stat membru în legătură cu o măsură de protecție, pe baza căreia o autoritate judiciară sau echivalentă a altui stat membru adoptă măsura sau măsurile corespunzătoare în temeiul propriei legislații naționale în vederea continuării asigurării protecției	Art.1 Definiții	În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: a) Ordin european de protecție - o decizie adoptată de o autoritate judiciară sau echivalentă, a unui stat membru, în legătură cu o măsură de protecție, pe baza căreia o autoritate judiciară sau echivalentă a altui stat membru dispune măsura sau măsurile corespunzătoare în temeiul propriei legislații naționale în vederea continuării asigurării protecției persoanei protejate;		

	persoanei protejate.				
(2)	„măsură de protecție” înseamnă o decizie în materie penală, adoptată în statul emitent în conformitate cu legislația națională și procedurile sale, prin care una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile menționate la articolul 5 sunt impuse unei persoane care reprezintă un pericol pentru a proteja o persoană protejată de o faptă penală care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică, demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală.	b)	Măsură de protecție – o decizie în materie penală, adoptată în statul emitent, prin care sunt impuse persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe dintre următoarele interdicții sau restricții, pentru a preveni săvârșirea asupra persoanei protejate a unei fapte penale care i-ar putea pune în pericol viața, integritatea fizică sau psihologică, demnitatea, libertatea personală sau integritatea sexuală, respectiv: i) interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează; ii) o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice, prin poștă, prin fax sau orice alte mijloace; iii) o interdicție sau o reglementare a apropierii de persoana protejată la o anumită distanță.		
(3)	„persoană protejată” înseamnă o persoană fizică beneficiară a protecției care decurge dintr-o	c)	Persoană protejată - persoana fizică beneficiară a protecției care decurge dintr-o măsură de protecție dispusă de statul emitent;		

	măsură de protecție adoptată de statul emitent.				
(4)	„persoană care reprezintă un pericol” înseamnă o persoană fizică căreia i-au fost impuse una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile menționate la articolul 5.	d)	Persoană care reprezintă un pericol - persoana fizică căreia i-au fost impuse una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile menționate la lit. b);		
(5)	„stat emitent” înseamnă statul membru în care a fost adoptată o măsură de protecție, care stă la baza emiterii unui ordin european de protecție.	e)	Stat emitent - statul membru în care a fost dispusă o măsură de protecție care stă la baza emiterii unui ordin european de protecție;		
(6)	„stat de executare” înseamnă statul membru căruia i s-a transmis un ordin european de protecție, în vederea recunoașterii sale.	f)	Stat de executare- statul membru căruia i s-a transmis un ordin european de protecție, în vederea recunoașterii și executării sale;		
(7)	„stat de supraveghere” înseamnă statul membru căruia i-a fost transferată o hotărâre	g)	Stat de supraveghere - statul membru căruia i-a fost transferată o hotărâre definitivă prin care o instanță a dispus față de o persoană fizică care a săvârșit o infracțiune		

	judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI.		una dintre următoarele sancțiuni: i. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere ii. Amânarea aplicării pedepsei iii. Liberarea condiționată iv. O sancțiune alternativă sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară: i. obligația persoanei de a informa autoritatea competentă a statului de executare cu privire la orice schimbare de reședință, în special în scopul primirii citațiilor privind participarea la o audiere sau la un proces penal; ii. obligația de a nu intra în anumite localități, locuri sau zone definite din statul emitent sau de executare; iii. obligația de a rămâne într-un anumit loc, după caz, în anumite intervale; iv. obligația prin care se restricționează părăsirea teritoriului statului de executare; v. obligația de a se prezenta la date stabilite în fața unei anumite autorități; vi. obligația de a evita contactul cu anumite persoane în legătură cu infracțiunea presupusă a fi fost săvârșită; vii. obligația de a nu se angaja în anumite activități în legătură cu infracțiunea presupusă a fi fost săvârșită, care pot include	
--	---	--	--	--

			implicarea într-o anumită profesie sau domeniu de activitate; viii. obligația de a nu conduce un vehicul; ix. obligația de a depune o anumită sumă sau de a oferi un alt tip de garanție, care poate fi furnizată fie într-un anumit număr de rate, fie o singură dată; x. obligația de a urma un tratament medical sau de dezintoxicare; xi. obligația de a evita contactul cu anumite obiecte în legătură cu infracțiunea presupusă a fi fost săvârșită.		
Articolul 3 Desemnarea autorităților competente	(1) Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la autoritatea sau autoritățile judiciare sau echivalente care, în temeiul legislației sale naționale, sunt competente să emită un ordin european de protecție și să recunoască un astfel de ordin, în conformitate cu prezenta directivă, atunci când respectivul stat membru acționează în calitate de stat	Art.3 Competența	Art. 3 Competența (1) Autoritatea competentă pentru emiterea ordinului european de protecție atunci când România este stat emitent este organul judiciar pe rolul căruia se află cauza în care s-a dispus măsura de protecție pe baza căreia se solicită emiterea ordinului european de protecție. (2) Atunci când România este stat de executare, autoritatea competentă pentru recunoașterea ordinului european de protecție, dispunerea măsurilor pentru executarea acestuia și dispunerea înlocuirii ori încetării acestor măsuri, este tribunalul în a cărui		

	emitent sau de stat de executare.		circumscripție locuiește sau va locui ori și-a stabilit sau urmează să își stabilească domiciliul sau reședința persoana protejată. (3) Dacă în cauza în care s-a dispus măsura de protecție pe baza căreia se solicită emiterea ordinului european de protecție s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare, competența privind emiterea ordinului european de protecție aparține judecătorului delegat cu executarea conform art. 554 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală. (4) Dacă în cauza în care s-a dispus măsura de protecție pe baza căreia se solicită emiterea ordinului european de protecție s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, competența aparține instanței care a pronunțat în primă instanță amânarea aplicării pedepsei.		
(2)	Comisia pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre. Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare ulterioară survenită în informațiile menționate la alineatul (1).				Nu necesită transpunere.

Articolul 4 Recursul la o autoritate centrală (1)	Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul său juridic prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile sale competente.				Nu necesită transpunere, este o opțiune a statului.
(2)	Un stat membru poate, în cazul în care se dovedește necesar din motive de organizare a sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale transmiterea și primirea administrative a oricărui ordin european de arestare, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acestea. În consecință, toate comunicările, consultările, schimburile de informații, cercetările				Nu necesită transpunere, este o opțiune a statului.

	și notificările între autoritățile competente pot fi realizate, după caz, cu sprijinul autorității sau autorităților centrale ale statului membru respectiv.				
(3)	Statul membru care dorește să utilizeze posibilitățile menționate în prezentul articol comunică Comisiei informațiile referitoare la autoritatea sau autoritățile centrale desemnate. Aceste indicații sunt obligatorii pentru toate autoritățile statului emitent.				Nu necesită transpunere, este o opțiune a statului.
Articolul 5 Necesitatea existenței unei măsuri de protecție în	Un ordin european de protecție poate fi emis numai atunci când în statul emitent a fost deja adoptată o măsură de protecție, care impune persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe	Art. 4 Condițiile emiterii ordinului european de protecție	(1) Ordinul european de protecție poate fi emis la solicitarea persoanei protejate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (...) c) persoana care reprezintă un pericol are calitatea de inculpat, condamnat, sau persoană față de care s-a dispus amânarea		Legea nr. 286/2009 privind Codul penal ART. 66 Conținutul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi (1) Pedepsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 5 ani, a

temeiul dreptului intern (a)	dintre următoarele interdicții sau restricții: interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează;	aplicării pedepsei în cadrul procesului penal prevăzut la litera b), iar împotriva sa a fost dispusă cel puțin una dintre următoarele măsuri: i. una dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. b) sau d) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, impuse odată cu luarea măsurii controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune; (...) iii. una dintre obligațiile prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. e) sau f) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia pronunțării amânării aplicării pedepsei; iv. una dintre obligațiile prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. d) sau e) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă persoanei condamnate cu ocazia dispunerii liberării condiționate; v. una dintre obligațiile prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. c) sau d) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia aplicării unei măsuri educative neprivative de libertate; vi. interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute la art. 66 alin. (1), lit. l)-o) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, stabilită de instanță odată cu	unuia sau mai multora dintre următoarele drepturi: (...) l) dreptul de a se afla în anumite localități stabilite de instanță; m) dreptul de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; n) dreptul de a comunica cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea; o) dreptul de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată. ART. 85 Măsurile de supraveghere și obligațiile (...) (2) Instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) e) să nu comunice cu
--	---	---	--

			aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi.		victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea; f) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; (...) ART. 101 Măsurile de supraveghere și obligațiile (...) (2) În cazul prevăzut în alin. (1), instanța poate impune condamnatului să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) d) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; e) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea; (...)
--	--	--	--	--	--

					ART. 121 Obligații ce pot fi impuse minorului (..) Pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate, instanța poate impune minorului una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) c) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; d) să nu se apropie și să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii ori cu alte persoane stabilite de instanță; (...) ART. 215 Conținutul controlului judiciar (...) (2) Organul judiciar care a dispus măsura poate impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) b) să nu se deplaseze în locuri anume stabilite de organul judiciar sau să se deplaseze doar
--	--	--	--	--	---

					în locurile stabilite de acesta; (...) d) să nu revină în locuința familiei, să nu se apropie de persoana vătămată sau de membrii familiei acesteia, de alți participanți la comiterea infracțiunii, de martori ori experți sau de alte persoane anume desemnate de organul judiciar și să nu comunice cu acestea direct sau indirect, pe nicio cale;
(b)	o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace; sau	Art. 4 Condițiile emiterii ordinului european de protecție	(1) Ordinul european de protecție poate fi emis la solicitarea persoanei protejate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (...) c) persoana care reprezintă un pericol are calitatea de inculpat, condamnat, sau persoană față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei în cadrul procesului penal prevăzut la litera b), iar împotriva sa a fost dispusă cel puțin una dintre următoarele măsuri: i. una dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. b) sau d) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, impuse odată cu luarea măsurii controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune; ii. obligația prevăzută la art. 221 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 135/2010		Legea nr. 286/2009 privind Codul penal: ART. 66 Conținutul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi (1) Pedepsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 5 ani, a unuia sau mai multora dintre următoarele drepturi: (...) l) dreptul de a se afla în anumite localități stabilite de instanță; m) dreptul de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; n) dreptul de a comunica

			privind Codul de procedură penală, impusă pe durata arestului la domiciliu; iii. una dintre obligațiile prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. e) sau f) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia pronunțării amânării aplicării pedepsei; iv. una dintre obligațiile prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. d) sau e) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă persoanei condamnate cu ocazia dispunerii liberării condiționate; v. una dintre obligațiile prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. c) sau d) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia aplicării unei măsuri educative neprivative de libertate; vi. interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute la art. 66 alin. (1), lit. l)-o) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, stabilită de instanță odată cu aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi.	cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea; o) dreptul de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată. ART. 85 Măsurile de supraveghere și obligațiile (...) (2) Instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) e) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea; f) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; (...)
--	--	--	--	---

					ART. 101 Măsurile de supraveghere și obligațiile (...) (2) În cazul prevăzut în alin. (1), instanța poate impune condamnatului să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) d) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; e) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea; (...) ART. 121 Obligații ce pot fi impuse minorului (..) Pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate, instanța poate impune minorului una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) c) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;
--	--	--	--	--	---

				d) să nu se apropie și să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii ori cu alte persoane stabilite de instanță; (...) Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală ART. 215 Conținutul controlului judiciar (...) (2) Organul judiciar care a dispus măsura poate impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) b) să nu se deplaseze în locuri anume stabilite de organul judiciar sau să se deplaseze doar în locurile stabilite de acesta; (...) d) să nu revină în locuința familiei, să nu se apropie de persoana vătămată sau de membrii familiei acesteia, de alți participanți la comiterea infracțiunii, de martori ori experți sau de alte persoane anume desemnate de organul judiciar și să nu comunice cu acestea direct sau indirect, pe nicio cale;
--	--	--	--	--

				ART. 221 Conținutul măsurii arestului la domiciliu (1) Măsura arestului la domiciliu constă în obligația impusă inculpatului, pe o perioadă determinată, de a nu părăsi imobilul unde locuiește, fără permisiunea organului judiciar care a dispus măsura sau în fața căruia se află cauza și de a se supune unor restricții stabilite de acesta. (2) Pe durata arestului la domiciliu, inculpatul are următoarele obligații: (...) b) să nu comunice cu persoana vătămată sau membrii de familie ai acesteia, cu alți participanți la comiterea infracțiunii, cu martorii ori experții, precum și cu alte persoane stabilite de organul judiciar.
(c)	o interdicție sau o reglementare a apropierei de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută.		Art. 4 Condițiile emiterii ordinului european de protecție (1) Ordinul european de protecție poate fi emis la solicitarea persoanei protejate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (...) c) persoana care reprezintă un pericol are calitatea de inculpat, condamnat, sau persoană față de	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal: ART. 66 Conținutul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi (1) Pedepsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 5 ani, a unuia sau mai multora dintre

			care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei în cadrul procesului penal prevăzut la litera b), iar împotriva sa a fost dispusă cel puțin una dintre următoarele măsuri: i. una dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. b) sau d) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, impuse odată cu luarea măsurii controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune; ii. obligația prevăzută la art. 221 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, impusă pe durata arestului la domiciliu; iii. una dintre obligațiile prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. e) sau f) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia pronunțării amânării aplicării pedepsei; iv. una dintre obligațiile prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. d) sau e) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă persoanei condamnate cu ocazia dispunerii liberării condiționate; v. una dintre obligațiile prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. c) sau d) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia aplicării unei măsuri educative neprivative de libertate;	următoarele drepturi: (...) l) dreptul de a se afla în anumite localități stabilite de instanță; m) dreptul de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; n) dreptul de a comunica cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea; o) dreptul de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată. ART. 85 Măsurile de supraveghere și obligațiile (...) (2) Instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) e) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai
--	--	--	---	---

			vi. interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute la art. 66 alin. (1), lit. l)-o) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, stabilită de instanță odată cu aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi. (...)		acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea; f) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; (...) ART. 101 Măsurile de supraveghere și obligațiile (...) (2) În cazul prevăzut în alin. (1), instanța poate impune condamnatului să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) d) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; e) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea; (...) ART. 121 Obligații ce pot fi impuse minorului (..) Pe durata executării
--	--	--	--	--	---

					măsurilor educative neprivative de libertate, instanța poate impune minorului una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) c) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; d) să nu se apropie și să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii ori cu alte persoane stabilite de instanță; (...) Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală ART. 215 Conținutul controlului judiciar (...) (2) Organul judiciar care a dispus măsura poate impune inculpatului ca, pe timpul controlului judiciar, să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații: (...) b) să nu se deplaseze în locuri anume stabilite de organul judiciar sau să se deplaseze doar în locurile stabilite de acesta; (...) d) să nu revină în locuința familiei, să nu se apropie de persoana
--	--	--	--	--	--

					vătămată sau de membrii familiei acesteia, de alți participanți la comiterea infracțiunii, de martori ori experți sau de alte persoane anume desemnate de organul judiciar și să nu comunice cu acestea direct sau indirect, pe nicio cale;
Articolul 6 Emiterea unui ordin european de protecție (1)	Un ordin european de protecție poate fi emis atunci când persoana protejată decide să își stabilească reședința sau își are deja reședința într-un alt stat membru sau atunci când persoana protejată decide să locuiască sau locuiește deja într-un alt stat membru. Atunci când se decide emiterea unui ordin european de protecție, autoritatea competentă a statului emitent ține seama, între altele, de perioada sau perioadele în care persoana protejată intenționează să locuiască în statul de executare și de amploarea necesității	Art. 4 Condițiile emiterii ordinului european de protecție	Art. 4 Condițiile emiterii ordinului european de protecție (1) Ordinul european de protecție poate fi emis la solicitarea persoanei protejate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) persoana protejată locuiește sau va locui ori și-a stabilit sau urmează să își stabilească domiciliul ori reședința într-un alt stat membru din UE, căruia i se solicită recunoașterea și executarea ordinului european de protecție; (...) (2) Pentru luarea unei decizii privind emiterea ordinului european de protecție se ține cont de perioada sau perioadele în care persoana protejată își va avea domiciliul, reședința sau va locui în statul de executare, de proporționalitatea măsurii, de pericolul efectiv pentru persoana protejată, precum și de orice alte circumstanțe relevante.		

	de protecție.				
(2)	O autoritate judiciară sau echivalentă a statului emitent poate emite un ordin european de protecție numai la cererea persoanei protejate și după verificarea faptului că măsura de protecție îndeplinește cerințele stabilite la articolul 5.	Art. 4 Condițiile emiterii ordinului european de protecție	Art. 4 Condițiile emiterii ordinului european de protecție (1) Ordinul european de protecție poate fi emis la solicitarea persoanei protejate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) persoana protejată locuiește sau va locui ori și-a stabilit sau urmează să își stabilească domiciliul ori reședința într-un alt stat membru din UE, căruia i se solicită recunoașterea și executarea ordinului european de protecție; b) persoana protejată are calitatea de persoană vătămată în cadrul unui proces penal aflat în curs de desfășurare sau în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei sau este un membru de familie persoanei vătămate, beneficiar aluneia dintre măsurile prevăzute la lit. c). c) persoana care reprezintă un pericol are calitatea de inculpat, condamnat, sau persoană față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei în cadrul procesului penal prevăzut la litera b), iar împotriva sa a fost dispusă cel puțin una dintre următoarele măsuri: i. una dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. b)		

			sau d) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, impuse odată cu luarea măsurii controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cautiune; ii. obligația prevăzută la art. 221 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, impusă pe durata arestului la domiciliu; iii. una dintre obligațiile prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. e) sau f) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia pronunțării amânării aplicării pedepsei; iv. una dintre obligațiile prevăzute la art. 101 alin. (2) lit. d) sau e) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă persoanei condamnate cu ocazia dispunerii liberării condiționate; v. una dintre obligațiile prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. c) sau d) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, impusă inculpatului cu ocazia aplicării unei măsuri educative neprivative de libertate; vi. interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute la art. 66 alin. (1), lit. l)-o) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, stabilită de instanță odată cu aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii		
--	--	--	--	--	--

			exercitării unor drepturi. d) Emiterea ordinului european de protecție este necesară pentru înlăturarea unui pericol la care este sau va fi expusă persoana protejată. (2) Pentru luarea unei decizii privind emiterea ordinului european de protecție se ține cont de perioada sau perioadele în care persoana protejată își va avea domiciliul, reședința sau va locui în statul de executare, de proporționalitatea măsurii, de pericolul efectiv pentru persoana protejată, precum și de orice alte circumstanțe relevante.		
(3)	Persoana protejată poate formula o cerere de emitere a unui ordin european de protecție adresată fie autorității competente a statului emitent fie autorității competente a statului de executare. Dacă o astfel de cerere este transmisă statului de executare, autoritatea competentă a acestuia transferă această cerere cât mai curând posibil autorității competente a statului emitent.	Art. 5 Cererea de emitere a ordinului european de protecție	(1) Când România este stat emitent, cererea pentru emiterea unui ordin european de protecție se depune de către persoana protejată, personal sau prin reprezentant la organul judiciar competent potrivit art. 3. Cererea greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se transmite, pe cale administrativă, organului judiciar competent potrivit art. 3. (2) Dacă o cerere de emitere a ordinului european de protecție este adresată unui organ judiciar din România, când aceasta este stat de executare, cererea va fi transmisă de îndată, pe cale administrativă, tribunalului competent conform art. 3 alin. (2), care o va transmite, de îndată, autorității competente a		

			statului emitent.		
(4)	Înainte emiterii unui ordin european de protecție, persoanei care reprezintă un pericol trebuie să i se ofere dreptul de a fi ascultată și dreptul de a contesta măsura de protecție, dacă persoana respectivă nu a beneficiat de aceste drepturi în cadrul procedurii care a precedat adoptarea măsurii de protecție.				Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală ART. 204 Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul urmăririi penale (1) Împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive, inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare. (2) Contestațiile împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție dispune asupra măsurilor preventive se soluționează de un complet compus din judecători de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, dispozițiile prezentului articol

					aplicându-se în mod corespunzător. (3) Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a acesteia nu este suspensivă de executare. (4) Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare. (5) Contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus respingerea propunerii de prelungire a arestării preventive, revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior. (6) În vederea soluționării contestației, inculpatul se citează. (7) Soluționarea contestației se face în prezența inculpatului, în afară de cazul când acesta lipsește nejustificat, este dispărut, se sustrage ori din cauza stării sănătății, din cauză de forță majoră sau stare de necesitate nu poate fi adus în fața judecătorului. (8) În toate cazurile, este obligatorie acordarea asistenței
--	--	--	--	--	--

					juridice pentru inculpat de către un avocat, ales sau numit din oficiu. (9) Participarea procurorului este obligatorie. (10) În cazul aditerii contestației formulate de procuror și dispunerii arestării preventive a inculpatului, dispozițiile art. 226 se aplică în mod corespunzător. În cazul aditerii contestației formulate de procuror și dispunerii prelungirii arestării preventive a inculpatului, dispozițiile art. 236 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător. (11) Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, se poate dispune luarea uneia dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b) - d) sau majorarea cuantumului cauțiunii. (12) În cazul aditerii contestației formulate de inculpat împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau prelungirea măsurii arestării preventive, se poate dispune, în condițiile prevăzute de lege, respingerea propunerii de luare sau de prelungire a măsurii preventive ori, după caz, înlocuirea acesteia cu o altă măsură preventivă mai ușoară și, după caz, punerea de îndată în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă
--	--	--	--	--	---

					cauză. (13) Dosarul cauzei se restituie procurorului în termen de 48 de ore de la soluționarea contestației. (14) Dacă încheierea judecătorului de drepturi și libertăți de la prima instanță nu este atacată cu contestație, acesta restituie dosarul procurorului în termen de 48 de ore de la expirarea termenului de contestație. ART. 205 Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în procedura camerei preliminare (1) Împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la judecătorul de cameră preliminară care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare. (2) Contestațiile împotriva
--	--	--	--	--	--

				încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție dispune în procedura camerei preliminare asupra măsurilor preventive se soluționează de un alt complet al aceleiași instanțe, în condițiile legii. (3) Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau menținerea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a acesteia nu este suspensivă de executare. (4) Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare. (5) Contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior. (6) În vederea soluționării contestației, inculpatul se citează. (7) Soluționarea contestației se face în prezența inculpatului, în afară de cazul când acesta lipsește nejustificat, este dispărut, se sustrage ori din cauza stării sănătății, din cauză de forță
--	--	--	--	--

				majoră sau stare de necesitate nu poate fi adus în fața judecătorului. (8) În toate cazurile, este obligatorie acordarea asistenței juridice pentru inculpat de către un avocat, ales sau numit din oficiu. (9) Participarea procurorului este obligatorie. (10) Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, odată cu soluționarea contestației se poate dispune luarea uneia dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b) - d) sau majorarea cuantumului cauțiunii. ART. 206 Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul judecății #M4 (1) Împotriva încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la
--	--	--	--	--

				înregistrare. (2) Încheierile prin care Înalta Curte de Casație și Justiție dispune în primă instanță asupra măsurilor preventive pot fi contestate la completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție. (3) Contestația se soluționează în ședință publică, cu participarea procurorului și cu citarea inculpatului. (4) Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau menținerea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a acesteia nu este suspensivă de executare. (5) Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare. (6) Contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior. (7) Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, instanța poate dispune luarea uneia dintre măsurile preventive
--	--	--	--	---

					prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b) - d) sau majorarea cuantumului cauțiunii. ART. 213*) Calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror (1) Împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar, în termen de 48 de ore de la comunicare, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. (2) Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin. (1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului. (3) Neprezentarea inculpatului nu împiedică judecătorul de drepturi și libertăți să dispună asupra măsurii luate de procuror. (4) Judecătorul de drepturi și libertăți îl ascultă pe inculpat atunci când acesta este prezent. (5) Asistența juridică a inculpatului și participarea procurorului sunt obligatorii. (6) Judecătorul de drepturi și libertăți poate revoca măsura, dacă au fost încălcate dispozițiile legale care reglementează
--	--	--	--	--	--

				condițiile de luare a acesteia. (7) Dosarul cauzei se restituie procurorului în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii. Apelul ART. 408 Hotărârile supuse apelului (1) Sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel. (2) Încheierile pot fi atacate cu apel numai odată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu apel. (3) Apelul declarat împotriva sentinței se socotește făcut și împotriva încheierilor. ART. 409 Persoanele care pot face apel (1) Pot face apel: a) procurorul, referitor la latura penală și latura civilă; b) inculpatul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă; (..)
(5)	Atunci când o autoritate competentă adoptă o măsură de protecție care include una sau mai multe dintre interdicțiile sau restricțiile menționate	Art. II	Legea nr. 253/ 2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal se modifică și se completează după cum urmează:	

	la articolul 5, aceasta informează persoana protejată sub orice formă adecvată, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern, cu privire la posibilitatea solicitării unui ordin european de protecție în cazul în care persoana respectivă decide să plece în alt stat membru, precum și cu privire la condițiile de bază pentru o astfel de solicitare. Autoritatea recomandă persoanei protejate să depună o cerere înainte de a părăsi teritoriul statului emitent.		1. Alineatul (1), litera n) din articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins: (ART. 29 <i>Punerea în executare a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi</i> (1) În cazul dispunerii pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi, judecătorul delegat cu executarea trimite o copie de pe dispozitivul hotărârii, în funcție de drepturile a căror exercitare a fost interzisă, persoanei juridice de drept public sau de drept privat autorizate să supravegheze exercitarea dreptului respectiv, după cum urmează:) "n) pentru interzicerea dreptului de a comunica cu victima ori cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele care au comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea, comunicarea se face persoanelor cu care condamnatul nu are dreptul să intre în legătură ori de care nu are dreptul să se apropie, Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința	
--	--	--	--	--

			condamnatul și, pentru cazurile în care victima sau persoanele stabilite de instanță nu domiciliază în aceeași circumscripție, Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratelor județene de poliție de la domiciliul acestora. În acest caz, copia va fi însoțită de mențiunea că victima sau membrul defamilie al acesteia la care se referă măsura complementară poate solicita emiterea unui ordin european de protecție, în condițiile prezentei legi." 2. Alineatul (1), litera o) din articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins: "o) pentru interzicerea dreptului de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată, comunicarea se face victimei, Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărei circumscripție își are domiciliul, precum și, dacă este cazul, celui în care își are locuința condamnatul și Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratelor județene de poliție în a căror circumscripție se află locurile vizate de interdicție. În		
--	--	--	--	--	--

			acest caz, copia va fi însoțită de mențiunea că victima sau membrul defamilie al acesteia la care se referă măsura complementară poate solicita emiterea unui ordin european de protecție, în condițiile prezentei legi.” 3. Alineatul (2) al articolului 70 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Dacă instanța de judecată a stabilit în sarcina minorului obligațiile prevăzute la art. 121 alin. (1) lit. c) sau d) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul delegat cu executarea comunică o copie de pe dispozitivul hotărârii, după caz, și persoanelor sau instituțiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. m) sau n), abilitate să supravegheze îndeplinirea acestor obligații. În cazul în care s-a stabilit obligația prevăzută la art. 121 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, comunicarea se face Direcției generale de poliție a municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărui circumscripție locuiește minorul. Victima sau membrul de familie al acesteia la care se referă obligația impusă minorului va fi informată și asupra posibilității de a		
--	--	--	--	--	--

		solicita emiterea unui ordin european de protecție, în condițiile legii.” 4. La art. 82, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins: ”(2¹) În cazul în care organul judiciar a impus una dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. b) sau d) din Legea nr. 135/2010 cu referire la persoana vătămată sau membrii familiei acesteia, aceștia vor fi informați cu privire la posibilitatea de solicitare a unui ordin european de protecție în condițiile legii.” Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează: 1. La art. 404, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul 6¹, cu următorul cuprins: ”(6¹) Când instanța a dispus amânarea aplicării pedepsei sau interzicerea unuia sau mai multora dintre drepturile prevăzute la art. 66 alin. (1), lit. l)-o) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, odată cu aplicarea pedepsei accesorii sau a pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi, dispozitivul va cuprinde mențiunea		
--	--	--	--	--

Art. III.

			că persoana sau persoanele beneficiare ale măsurilor de protecție pot solicita emiterea unui ordin european de protecție în condițiile legii.” Art. IV ART. 128 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal se modifică și va avea următorul cuprins: "Art. 128. Comunicarea măsurilor privind arestul la domiciliu (1) Încheierile organului judiciar cu privire la luarea, prelungirea, încetarea, revocarea, înlocuirea arestului la domiciliu, precum și cele privind permisiunea de părăsire a imobilului se comunică, de îndată, organului de supraveghere. (2) În cazul în care față de inculpat s-a dispus obligația prevăzută la art. 221 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, organul judiciar prevăzut la alin. (1) comunică persoanei vătămate sau membrului de familie a acesteia la care se referă obligația dreptul de a solicita un ordin european de protecție în condițiile legii.”		
(6)	Dacă persoana protejată are un tutore	Art. 5 Cererea	(1) Când România este stat emitent, cererea pentru emiterea unui ordin		

	sau un reprezentant, respectivul tutore sau reprezentant poate introduce cererea menționată la alineatele (2) și (3) în numele persoanei protejate.	de emitere a ordinului european de protecție	european de protecție se depune de către persoana protejată, personal sau prin reprezentant la organul judiciar competent potrivit art. 3. Cererea greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se transmite, pe cale administrativă, organului judiciar competent potrivit art. 3.		
(7)	În cazul în care cererea de emitere a unui ordin european de protecție este respinsă, autoritatea competentă a statului emitent informează persoana protejată cu privire la orice cale de atac aplicabilă disponibile în temeiul dreptului său intern pentru o astfel de decizie.	Art. 6 Emiterea ordinului european de protecție	(...) (2) Încheierea sau ordonanța prin care se admite cererea de emitere a ordinului european de protecție nu este atacabilă, iar încheierea sau ordonanța prin care se respinge cererea de emitere a ordinului european de protecție poate fi atacată cu contestație în termen de 3 zile. Contestația se soluționează în camera de consiliu, cu citarea persoanei protejate, a persoanei care reprezintă un pericol și a procurorului, în termen de 3 zile. Neprezentarea persoanelor citate nu împiedică judecarea cauzei. (...) (4) Ordonanța sau încheierea motivată se comunică persoanei care reprezintă un pericol și persoanei protejate.		
Articolul 7 Forma și	Ordinul european de protecție este emis în conformitate cu				A se vedea anexa la tabel

conținutul ordinului european de protecție	modelul prevăzut în anexa I la prezenta directivă. În special, acesta cuprinde următoarele informații: (a) identitatea și cetățenia persoanei protejate precum și identitatea și cetățenia tutorelui sau a reprezentantului dacă persoana protejată este minoră sau nu are capacitate juridică;				
	(b) data de la care persoana protejată intenționează să își stabilească reședința sau să locuiască în statul de executare și perioada sau perioadele de ședere, dacă acestea sunt cunoscute;				A se vedea anexele la tabel
	(c) denumirea, adresa, numărul de telefon și de fax și adresa de e-mail a autorității competente a statului emitent;				A se vedea anexele la tabel
	(d) identificarea (de exemplu, printr-un număr și o dată) a actului juridic care conține măsura de				A se vedea anexele la tabel

	protecție pe baza căreia este emis ordinul european de protecție;				
	(e) un rezumat al faptelor și împrejurărilor care au dus la adoptarea măsurii de protecție în statul emitent;				A se vedea anexele la tabel
	(f) interdicțiile sau restricțiile impuse, prin măsura de protecție care stă la baza ordinului european de protecție, persoanei care reprezintă un pericol, durata acestora și indicarea sancțiunii, dacă există, în cazul încălcării oricărei interdicții sau restricții;				A se vedea anexele la tabel
	(g) utilizarea unui dispozitiv tehnic, dacă acesta există, care a fost pus la dispoziția persoanei protejate sau a persoanei care reprezintă un pericol, ca mijloc de executare a măsurii de protecție;				A se vedea anexele la tabel
	(h) identitatea și cetățenia persoanei care reprezintă un pericol, precum și				A se vedea anexele la tabel

	datele de contact ale acesteia;				
	(i) în cazul în care aceste informații sunt cunoscute de autoritatea competentă a statului emitent fără a necesita cercetări suplimentare, dacă persoana protejată și/sau persoana care reprezintă un pericol au beneficiat de asistență juridică gratuită în statul emitent;				A se vedea anexele la tabel
	(j) după caz, o descriere a altor împrejurări care ar putea influența evaluarea pericolului la care este supusă persoana protejată;				A se vedea anexele la tabel
	(k) o menționare explicită, după caz, a faptului că o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru				A se vedea anexele la tabel

	2009/829/JAI, a fost deja transferată statului de supraveghere, atunci când acesta este diferit de statul de executare a ordinului european de protecție, și identificarea autorității competente a statului respectiv în ceea ce privește executarea unei astfel de hotărâri sau decizii.				
Articolul 8 Procedura de transmitere	(1) Atunci când autoritatea competentă a statului emitent transmite ordinul european de protecție autorității competente a statului de executare, transmiterea se face prin orice modalitate care asigură o înregistrare scrisă, pentru a permite autorității competente a statului de executare să stabilească autenticitatea acesteia. Toate comunicările oficiale	Art. 9 Transmiterea ordinului european de protecție	(1) Organul judiciar emitent transmite ordinul european de protecție prin orice mijloc sigur care lasă o urmă scrisă, pe cale directă, autorității competente din statul de executare. (2) Toate comunicările ulterioare între autoritățile competente se efectuează prin mijloacele prevăzute la alin. (1). (3) În cazul în care autoritatea judiciară emitentă nu deține nicio informație cu privire la autoritatea străină competentă să execute ordinul european de protecție, identificarea acesteia se realizează cu ajutorul punctelor de contact din Rețeaua Judiciară Europeană, membrului național Eurojust sau sistemului național de coordonare		

	se fac, de asemenea, în mod direct între respectivele autorități competente.		Eurojust.		
(2)	În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare sau a statului emitent nu îi este cunoscută autorității competente a celui alt stat, această din urmă autoritate întreprinde toate cercetările necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact din Rețeaua judiciară europeană menționată în Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua judiciară europeană (9), membrului național Eurojust sau sistemului național de coordonare Eurojust din statul său, pentru a obține informațiile necesare.	Art. 9 Transmite rea ordinului european de protecție	(...) (3) În cazul în care autoritatea judiciară emitentă nu deține nicio informație cu privire la autoritatea străină competentă să execute ordinul european de protecție, identificarea acesteia se realizează cu ajutorul punctelor de contact din Rețeaua Judiciară Europeană, membrului național Eurojust sau sistemului național de coordonare Eurojust.		
(3)	Atunci când o	Capitolul			

	autoritate a statului de executare care primește un ordin european de protecție nu are competența de a îl recunoaște, autoritatea respectivă transmite, ex officio, ordinul european de protecție autorității competente și informează fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent în consecință, prin orice modalitate care asigură o înregistrare scrisă.	III Procedur a privind ordinul european de protecție atunci când România este stat de executare Art. 12 Verificare a competenței	(1) Autoritatea care primește o solicitare de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție, verifică de îndată dacă este competentă potrivit art. 3. (2) În cazul în care constată că nu este competentă, transmite de îndată ordinul european de protecție tribunalului competent, prin orice mijloc sigur care lasă o urmă scrisă, informând despre aceasta și autoritatea emitentă de îndată, prin orice mijloc sigur care lasă o urmă scrisă.		
Articolul 9 Măsurile în statul de executare	(1) La primirea unui ordin european de protecție transmis în conformitate cu articolul 8, autoritatea competentă a statului de executare recunoaște ordinul fără întârziere nejustificată și ia o decizie de adoptare a oricăror măsuri care ar fi disponibile în temeiul dreptului său	Art. 13 Procedur a privind recunoașterea ordinului european de protecție	(1) La primirea unui ordin european de protecție, instanța: a) verifică dacă acesta este tradus în limba română, în caz contrar solicitând autorității competente din statul emitent transmiterea traducerii și fixând pentru aceasta un termen care nu poate depăși 5 zile; b) verifică dacă ordinul european de protecție este complet, în caz contrar putând să respingă solicitarea sau să solicite autorității competente din statul emitent		

	intern în cazuri similare, pentru a asigura protecția persoanei protejate, cu excepția cazului în care decide să invoce unul din temeiurile de nerezunoaștere prevăzute la articolul 10. Statul de executare poate aplica, în conformitate cu dreptul său intern, măsuri penale, administrative sau civile.		transmiterea datelor necesare într-un termen care nu poate fi mai mare de 10 zile, în funcție de împrejurările cauzei. În cazul în care completările nu sunt primite în termenul fixat de instanță, instanța poate refuza recunoașterea ordinului european de protecție. c) verifică dacă ordinul european de protecție a fost emis în baza uneia sau mai multora dintre măsurile de protecție în sensul art. 1 lit. (b) și dacă nu este incident vreunul dintre motivele de respingere prevăzute la art. 14. (2) Dacă constată că toate condițiile prevăzute de alin. (1) sunt îndeplinite, instanța recunoaște ordinul european de protecție, indiferent dacă autoritatea competentă din statul emitent este, potrivit dreptului intern al acestuia, una judiciară sau una echivalentă acesteia. (3) Judecata se face de urgență, în camera de consiliu, de un complet format dintr-un singur judecător, cu citarea persoanei protejate, a persoanei care reprezintă un pericol și a procurorului. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică soluționarea cauzei. (4) Instanța se pronunță prin sentință. Dispozițiile art. 401-404 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător. Dispozitivul	
--	--	--	---	--

			cuprinde și consecințele nerespectării măsurii sau măsurilor dispuse. (5) Recunoscând ordinul european de protecție, instanța impune persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe dintre următoarele interdicții: a) interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități sau locuri stabilite de instanță; b) interzicerea dreptului de a comunica cu persoana protejată ori de a se apropia de aceasta; c) interzicerea dreptului de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde persoana protejată desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată. (6) Instanța va impune interdicția similară sau cu conținutul cel mai apropiat interdicției cuprinse în ordinul de protecție, dintre cele enumerate la alin. (1). (7) Hotărârea de recunoaștere a ordinului european de protecție se comunică persoanei protejate, persoanei care reprezintă un pericol, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărei circumscripție locuiește sau urmează să locuiască ori să își aibă reședința persoana protejată, precum și, dacă este cazul, în a		
--	--	--	--	--	--

			cărei circumscripție locuiește ori urmează să locuiască ori să își aibă reședința persoana care reprezintă un pericol ori în a căror circumscripție se află locurile vizate de interdicție, precum și autorității emitente. Hotărârea nu se traduce. (8) Hotărârea comunicată persoanei care reprezintă un pericol nu cuprinde datele de contact ale persoanei protejate, decât în cazul în care acestea sunt necesare pentru executarea măsurii. (9) Hotărârea prin care solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție este respinsă se comunică, de îndată, autorității emitente și persoanei protejate. Dispozitivul cuprinde și informarea persoanei protejate cu privire la dispozițiile Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, privind ordinul de protecție. (10) Pentru fixarea termenelor de judecată și soluționarea cauzei instanța va ține seama de circumstanțele specifice ale cauzei, precum urgența situației, data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul României, gradul de risc pentru persoana protejată, dacă acesta poate fi determinat. (11) Sentința poate fi atacată cu apel în termen de 48 de ore. Apelul nu este suspensiv de executare.		
--	--	--	---	--	--

		(12) În cazul în care instanța nu deține nicio informație cu privire la autoritatea străină competentă să emită ordinul european de protecție, identificarea acesteia se realizează cu ajutorul punctelor de contact din Rețeaua Judiciară Europeană, a membrului național Eurojust sau a sistemului național de coordonare Eurojust. Solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție poate fi respinsă, în următoarele cazuri: a) ordinul european de protecție nu este complet sau nu a fost completat în termenul stabilit de către instanță conform art. 13 alin. (1) lit. b); b) ordinul european de protecție nu a fost emis în baza unei măsuri de protecție în sensul art. 1 lit. b); c) măsura de protecție se referă la un act care nu constituie o infracțiune în conformitate cu legislația României; d) protecția are la bază executarea unei pedepse sau a unei măsuri pentru care este aplicabilă jurisdicția României și care face obiectul unei amnistii în România; e) persoana care reprezintă un pericol beneficiază de imunitate în România, ceea ce face imposibilă		
--	--	---	--	--

Art. 14
Motivele
de
respingere
ea

		solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție	dispunerea măsurilor de protecție pe baza ordinului european de protecție; f) fapta în legătură cu care s-a dispus măsura de protecție ce a stat la baza emiterii ordinului european de protecție intră și sub jurisdicția României și a intervenit prescripția răspunderii penale pentru aceasta; g) recunoașterea ordinului european de protecție ar contraveni principiului ne bis in idem; h) persoana care reprezintă un pericol nu răspunde penal, conform art. 113 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal; i) măsura de protecție care a stat la baza emiterii ordinului european de protecție este în legătură cu o infracțiune care intră sub incidența art. 8 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal.		
(2)	Măsura adoptată de către autoritatea competentă a statului de executare în conformitate cu alineatul (1), precum și orice altă măsură adoptată în temeiul unei decizii ulterioare în conformitate cu articolul 11, corespunde, cât mai	Art. 13 Procedur a privind recunoașterea ordinului european de protecție	(...) (5) Recunoscând ordinul european de protecție, instanța impune persoanei care reprezintă un pericol una sau mai multe dintre următoarele interdicții: a) interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități sau locuri stabilite de instanță; b) interzicerea dreptului de a comunica cu persoana protejată ori		

	mult posibil, măsurii de protecție adoptate în statul emitent.		de a se apropia de aceasta; c) interzicerea dreptului de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde persoana protejată desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată. (6) Instanța va impune interdicția similară sau cu conținutul cel mai apropiat interdicției cuprinse în ordinul de protecție, dintre cele enumerate la alin. (1).		
(3)	Autoritatea competentă a statului de executare informează persoana care reprezintă un pericol, autoritatea competentă a statului emitent și persoana protejată cu privire la orice măsură adoptată în conformitate cu alineatul (1), precum și cu privire la eventualele consecințe juridice ale încălcării unei astfel de măsuri prevăzute în dreptul intern și în conformitate cu articolul 11 alineatul (2). Adresa sau alte date de contact ale persoanei protejate nu sunt dezvăluite	Art. 13 Procedur a privind recunoașt erea ordinului european de protecție	(...) (7) Hotărârea de recunoaștere a ordinului european de protecție se comunică persoanei protejate, persoanei care reprezintă un pericol, Direcției Generale de Poliție a Municipiului București ori, după caz, inspectoratului județean de poliție în a cărei circumscripție locuiește sau urmează să locuiască ori să își aibă reședința persoana protejată, precum și, dacă este cazul, în a cărei circumscripție locuiește ori urmează să locuiască ori să își aibă reședința persoana care reprezintă un pericol ori în a căror circumscripție se află locurile vizate de interdicție, precum și autorității emitente. Hotărârea nu se traduce. (8) Hotărârea comunicată persoanei care reprezintă un pericol nu cuprinde datele de contact ale persoanei protejate, decât în cazul în care acestea sunt necesare pentru		

	persoanei care reprezintă un pericol decât dacă astfel de date sunt necesare în scopul punerii în executare a măsurii adoptate în conformitate cu alineatul (1).		executarea măsurii.		
(4)	Dacă autoritatea competentă a statului de executare consideră că informațiile transmise prin ordinul european de protecție în conformitate cu articolul 7 sunt incomplete, aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent, prin orice modalitate care asigură o înregistrare scrisă, cu prevederea unui termen rezonabil în care aceasta să furnizeze informațiile care lipsesc.	Art. 13 Procedur a privind recunoașt erea ordinului european de protecție	(1) La primirea unui ordin european de protecție, instanța: (...) b) verifică dacă ordinul european de protecție este complet, în caz contrar putând să respingă solicitarea sau să solicite autorității competente din statul emitent transmiterea datelor necesare într-un termen care nu poate fi mai mare de 10 zile, în funcție de împrejurările cauzei. În cazul în care completările nu sunt primite în termenul fixat de instanță, instanța poate refuza recunoașterea ordinului european de protecție		
Articolu 110 Temeiur	(1) Autoritatea competentă a statului de executare poate	Art. 14 Motivale de respingere	Solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție poate fi respinsă, în următoarele cazuri:		

ile de nerecunoaștere a unui ordin european de protecție (a)	refuza recunoașterea unui ordin european de protecție în următoarele situații: ordinul european de protecție nu este complet sau nu a fost completat în termenul stabilit de către autoritatea competentă a statului de executare;	e a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție a)	ordinul european de protecție nu este complet sau nu a fost completat în termenul stabilit de către instanță conform art. 13 alin. (1) lit. b);		
(b)	nu se respectă cerințele prevăzute la articolul 5;	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție (...) b)	ordinul european de protecție nu a fost emis în baza unei măsuri de protecție în sensul art. 1 lit. b);		
(c)	măsura de protecție se referă la un act	Art. 14 Motivele			

	care nu constituie o infracțiune în conformitate cu dreptul statului de executare;	de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție (...) c)	măsura de protecție se referă la un act care nu constituie o infracțiune în conformitate cu legislația României;		
(d)	protecția are la bază executarea unei pedepse sau a unei măsuri care, în conformitate cu dreptul statului de executare, face obiectul unei amnistii și se referă la un act sau la un comportament care intră în domeniul său de competență, în conformitate cu dreptul respectiv;	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție (...) d)	protecția are la bază executarea unei pedepse sau a unei măsuri pentru care este aplicabilă jurisdicția		

			României și care face obiectul unei amnistii în România;		
(e)	persoanei care reprezintă un pericol îi este conferită imunitate în temeiul dreptului statului de executare, ceea ce face imposibilă adoptarea măsurilor de protecție pe baza ordinului european de protecție;	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție (...) e)	persoana care reprezintă un pericol beneficiază de imunitate în România, ceea ce face imposibilă dispunerea măsurilor de protecție pe baza ordinului european de protecție;		
(f)	urmărirea penală împotriva persoanei care reprezintă un pericol pentru actul sau comportamentul în legătură cu care s-a adoptat măsura de protecție este prescrisă în temeiul dreptului statului de	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare			

	executare, în situația în care actul sau comportamentul intră în sfera sa de competență în temeiul dreptului său intern;	a ordinului european de protecție (...) f)	fapta în legătură cu care s-a dispus măsura de protecție ce a stat la baza emiterii ordinului european de protecție intră și sub jurisdicția României și a intervenit prescripția răspunderii penale pentru aceasta;		
(g)	recunoașterea ordinului european de protecție ar contraveni principiului ne bis in idem;	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție (...) g)	recunoașterea ordinului european de protecție ar contraveni principiului ne bis in idem;		
(h)	în temeiul dreptului statului de executare, persoana care reprezintă un pericol nu poate, din cauza vârstei sale, să	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării			

	răspundă penal pentru actul sau comportamentul în legătură cu care s-a adoptat măsura de protecție;	de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție (...) h)	persoana care reprezintă un pericol nu răspunde penal, conform art. 113 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal;		
(i)	măsura de protecție este în legătură cu o infracțiune care, în conformitate cu dreptul statului de executare, este considerată a fi fost săvârșită în întregime sau într-o măsură semnificativă pe teritoriul acestuia.	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție (...) i)	măsura de protecție care a stat la baza emiterii ordinului european de protecție este în legătură cu o infracțiune care intră sub incidența art. 8 din Legea nr. 286/2009 privind		

			Codul penal.		
(2)	În cazul în care autoritatea competentă a statului de executare refuză să recunoască un ordin european de protecție în conformitate cu unul sau mai multe motive dintre cele menționate la alineatul (1), aceasta: (a) informează fără întârziere nejustificată statul emitent și persoana protejată cu privire la refuz și temeiurile acestuia;	Art. 13 Procedur a privind recunoașt erea ordinului european de protecție	(...). (9) Hotărârea prin care solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție este respinsă se comunică, de îndată, autorității emitente și persoanei protejate. Dispozitivul cuprinde și informarea persoanei protejate cu privire la dispozițiile Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, privind ordinul de protecție.		
(b)	dacă este cazul, informează persoana protejată cu privire la posibilitatea de a solicita adoptarea unei măsuri de protecție în conformitate cu dreptul său intern;	Art. 13 Procedur a privind recunoașt erea ordinului european de protecție	(...) (9) Hotărârea prin care solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție este respinsă se comunică, de îndată, autorității emitente și persoanei protejate. Dispozitivul cuprinde și informarea persoanei protejate cu privire la dispozițiile Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, privind ordinul de protecție.		
(c)	informează persoana protejată cu privire la orice cale de atac	Art. 13 Procedur a privind	(4) Instanța se pronunță prin sentință. Dispozițiile art. 401-404 din Codul de procedură penală se aplică		Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală ART. 404

	aplicabilă disponibilă în conformitate cu dreptul său intern pentru a contesta o astfel de decizie.	recunoașterea ordinului european de protecție	în mod corespunzător. Dispozitivul cuprinde și consecințele nerespectării măsurii sau măsurilor dispuse. (...) (9) Hotărârea prin care solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție este respinsă se comunică, de îndată, autorității emitente și persoanei protejate. Dispozitivul cuprinde și informarea persoanei protejate cu privire la dispozițiile Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, privind ordinul de protecție.	Conținutul dispozitivului (1) Dispozitivul trebuie să cuprindă datele prevăzute la art. 107 privitoare la persoana inculpatului, soluția dată de instanță cu privire la infracțiune, indicându-se denumirea acesteia și textul de lege în care se încadrează, iar în caz de achitare sau de încetare a procesului penal, și cauza pe care se întemeiază potrivit art. 16, precum și soluția dată cu privire la soluționarea acțiunii civile. (2) Când instanța dispune condamnarea, în dispozitiv se menționează pedeapsa principală aplicată. În cazul în care dispune suspendarea executării acesteia, în dispozitiv se menționează și măsurile de supraveghere și obligațiile, prevăzute la art. 93 alin. (1) - (3) din Codul penal, pe care trebuie să le respecte condamnatul, se pun în vedere acestuia consecințele nerespectării lor și ale săvârșirii de noi infracțiuni și se indică două entități din comunitate unde urmează a se executa obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, prevăzută la art. 93 alin. (3) din Codul penal, după consultarea listei privind posibilitățile concrete de
--	--	---	---	---

					executare existente la nivelul fiecărui serviciu de probațiune. Consilierul de probațiune, pe baza evaluării inițiale, va decide în care din cele două instituții din comunitate menționate în hotărârea judecătorească urmează a se executa obligația și tipul de activitate. Când instanța dispune măsura educativă a supravegherii, în dispozitiv se menționează persoana care realizează supravegherea și îndrumarea minorului. (3) Când instanța dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, în dispozitiv se face mențiune despre aplicarea avertismentului, potrivit art. 81 din Codul penal, iar când dispune amânarea aplicării pedepsei, în dispozitiv se menționează pedeapsa stabilită a cărei aplicare se amână, precum și măsurile de supraveghere și obligațiile, prevăzute la art. 85 alin. (1) și (2) din Codul penal, pe care trebuie să le respecte inculpatul, se pun în vedere acestuia consecințele nerespectării lor și ale săvârșirii de noi infracțiuni, iar dacă a impus obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, se menționează două entități din comunitate unde urmează a se executa această
--	--	--	--	--	---

					obligație, după consultarea listei privind posibilitățile concrete de executare existente la nivelul fiecărui serviciu de probațiune. Consilierul de probațiune, pe baza evaluării inițiale, va decide în care din cele două instituții din comunitate menționate în hotărârea judecătorească urmează a se executa obligația și tipul de activitate și îndrumarea minorului. (4) Dispozitivul trebuie să mai cuprindă, după caz, cele hotărâte de instanță cu privire la: a) deducerea duratei măsurii preventive privative de libertate și a internării medicale, indicându-se partea din pedeapsă executată în acest mod; b) măsurile preventive; c) măsurile asigurătorii; d) măsurile de siguranță; e) cheltuielile judiciare; f) restituirea lucrurilor; g) restabilirea situației anterioare; h) cauțiune; i) rezolvarea oricărei alte probleme privind justa soluționare a cauzei. (5) Când instanța pronunță pedeapsa închisorii, în dispozitiv se face mențiune că persoana condamnată este lipsită de drepturile sau, după caz, unele
--	--	--	--	--	--

					dintre drepturile prevăzute la art. 65 din Codul penal, pe durata prevăzută în același articol. (6) Când instanța a pronunțat pedeapsa închisorii, iar persoana vătămată a solicitat înștiințarea cu privire la eliberarea în orice mod a condamnatului, instanța face o mențiune în acest sens în dispozitivul hotărârii. (7) Dispozitivul trebuie să cuprindă mențiunea că hotărârea este supusă apelului, cu arătarea termenului în care acesta poate fi exercitat, indicarea datei în care hotărârea a fost pronunțată și a faptului că pronunțarea s-a făcut în ședință publică. ART. 405 Pronunțarea hotărârii (1) Hotărârea se pronunță în ședință publică de către președintele completului de judecată, asistat de grefier. (2) La pronunțarea hotărârii părțile nu se citează. (3) Președintele completului pronunță minuta hotărârii. ART. 406 Redactarea și semnarea hotărârii (1) Hotărârea se redactează în cel mult 30 de zile de la
--	--	--	--	--	--

					pronunțare. (2) Hotărârea se redactează de unul dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei, în cel mult 30 de zile de la pronunțare, și se semnează de toți membrii completului și de grefier. (3) Dispozitivul hotărârii trebuie să fie conform cu minuta. (4) În caz de împiedicare a vreunui dintre membrii completului de judecată de a semna, hotărârea se semnează în locul acestuia de președintele completului. Dacă și președintele completului este împiedicat a semna, hotărârea se semnează de președintele instanței. Când împiedicarea îl privește pe grefier, hotărârea se semnează de grefierul-șef. În toate cazurile se face mențiune pe hotărâre despre cauza care a determinat împiedicarea.
Articolul 11 Legea aplicabilă și competența în statul de executare	Statul de executare este competent să adopte și să aplice, în statul respectiv, măsuri în urma recunoașterii unui ordin european de protecție. Legea statului de executare se aplică adoptării și	Titlul II dispoziții privind modificarea și completarea altor acte normative Art. I	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: 1. La articolul 287 după litera g) a alineatului 1 se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins: "h) nerespectarea unei măsuri de protecție dispuse în executarea unui ordin european de protecție."		

(1)	aplicării deciziei prevăzute la articolul 9 alineatul (1), inclusiv normele privind căile de atac împotriva deciziilor adoptate în statul de executare cu privire la ordinul european de protecție.		2. La articolul 287, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: "(3) în cazul faptei prevăzute la lit. h) a alin. (1), împăcarea părților înlătură răspunderea penală."		
(2)	În eventualitatea încălcării uneia sau mai multor măsuri luate de statul de executare în urma recunoașterii unui ordin european de protecție, autoritatea competentă a statului de executare are, în conformitate cu alineatul (1), următoarele competențe:	Titlul II dispoziții privind modificarea și completarea altor acte normative Art. I	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: 1. La articolul 287 după litera g) a alineatului 1 se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins: "h) nerespectarea unei măsuri de protecție dispuse în executarea unui ordin european de protecție." 2. La articolul 287, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins: "(3) în cazul faptei prevăzute la lit. h) a alin. (1), împăcarea părților înlătură răspunderea penală."		
(a)	să impună sancțiuni penale și să ia orice altă măsură ca urmare a încălcării, dacă această încălcare este considerată infracțiune în temeiul dreptului statului de executare;				

(b)	să ia orice alte decizii fără caracter penal legate de încălcarea respectivă;				Nu este cazul
	(c) să ia orice măsură urgentă și provizorie pentru a pune capăt încălcării, în așteptarea, atunci când este cazul, a unei decizii ulterioare din partea statului emitent.				Nu este cazul
	(3) Dacă nu există nicio măsură disponibilă la nivel național pentru un caz similar care să poată fi adoptată în statul de executare, autoritatea competentă a statului de executare raportează autorității competente a statului emitent orice încălcare a măsurii de protecție descrise în ordinul european de protecție de care are cunoștință.				Nu este cazul
Articolul 12 Notificarea în caz	Autoritatea competentă a statului de executare notifică autorității competente	Art. 16 Încălcarea obligațiilor stabilite de instanță	(1) În cazul în care se constată că au fost încălcate obligațiile stabilite prin măsura dispusă pentru executarea ordinului european de protecție, instanța de executare		

de încălcări	a statului emitent sau a statului de supraveghere orice încălcare a măsurii sau măsurilor luate pe baza ordinului european de protecție. Pentru efectuarea notificării se utilizează formularul al cărui model este prevăzut în anexa II.		competentă informează de îndată autoritatea competentă din statul emitent sau din statul de supraveghere. (2) Informarea se va face în forma prevăzută în anexa 2.		
Articolul 13 Competența în statul emitent (a)	(1) Autoritatea competentă a statului emitent deține competența exclusivă de luare a deciziilor privind: înnoirea, revizuirea, modificarea, revocarea și retragerea măsurii de protecție și, în consecință, a ordinului european de protecție;	Art. 10 Cazurile de prelungire, modificare a conținutului sau revocare a ordinului european de protecție	(1) Ori de câte ori organul judiciar se pronunță asupra măsurii de protecție care a stat la baza unui ordin european de protecție, acesta se va pronunța și cu privire la ordinul european de protecție. (2) Ordinul european de protecție se revocă dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis încetează sau este revocată. Dispozițiile art. 6 alin. (6) se aplică în mod corespunzător. (3) Dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis ordinul european de protecție este înlocuită cu altă măsură de protecție având conținut diferit, autoritatea competentă poate emite un nou ordin european de protecție. Dispozițiile art. 6 se aplică în mod corespunzător. (4) Ordinul european de protecție se menține dacă măsura		

			de protecție pe baza căreia a fost emis este înlocuită cu altă măsură cu același conținut. (5) Ordinul european de protecție poate fi prelungit dacă măsura care a stat la baza emiterii acestuia este prelungită. Dispozițiile art. 6 alin. (6) se aplică în mod corespunzător. (6) Decizia privind menținerea ordinului european de protecție nu se comunică statului de executare. (7) Orice decizie privind ordinul european de protecție, luată conform alin. (1)-(6), se comunică organului judiciar competent pentru punerea în aplicare a art. 6 alin. (5).		
(b)	impunerea unei măsuri privative de libertate ca urmare a revocării măsurii de protecție, cu condiția ca măsura de protecție să se fi aplicat pe baza unei hotărâri judecătorești, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI sau pe baza unei decizii privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI.				Legea nr. 286/2009 privind Codul penal ART. 87 Modificarea sau încetarea obligațiilor (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura persoanei supravegheate șanse sporite de îndreptare. (2) Instanța dispune încetarea executării unora dintre obligațiile pe care le-a impus, atunci când

					apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară. ART. 88 Revocarea amânării aplicării pedepsei (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu recredință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei. (2) În cazul când, până la expirarea termenului de supraveghere, persoana supravegheată nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei, afară de cazul când persoana dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească. (3) Dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei. Pedepsa aplicată ca urmare a revocării amânării și
--	--	--	--	--	---

				pedeapsa pentru noua infracțiune se calculează conform dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni. (4) Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, instanța poate menține sau revoca amânarea aplicării pedepsei. În cazul revocării, dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător. ART. 89 Anularea amânării aplicării pedepsei (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana supravegheată mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus amânarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, amânarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară. (2) În caz de concurs de infracțiuni, instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei rezultante dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 83. Dacă se dispune amânarea aplicării pedepsei, termenul de supraveghere se calculează de la
--	--	--	--	---

					data rămânării definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat anterior amânarea aplicării pedepsei. ART. 95 Modificarea sau încetarea obligațiilor (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura condamnatului șanse mai mari de îndreptare. (2) Instanța dispune încetarea executării unora dintre obligațiile pe care le-a impus, când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară. ART. 96 Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.
--	--	--	--	--	--

					(2) Dacă până la expirarea termenului de supraveghere persoana supravegheată nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei, afară de cazul în care persoana dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească. (3) Dacă pedeapsa amenzii care a însoțit pedeapsa închisorii în condițiile art. 62 nu a fost executată și a fost înlocuită cu pedeapsa închisorii potrivit art. 63 alin. (2) sau art. 64 alin. (5) și alin. (6), instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei, la care se adaugă pedeapsa închisorii care a înlocuit amenda. (4) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei. (5) (...). (6) Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, instanța poate menține sau revoca suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. În cazul
--	--	--	--	--	--

					revocării, dispozițiile alin. (1), alin. (4) și alin. (5) se aplică în mod corespunzător. ART. 97 Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, suspendarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară. (2) În caz de concurs de infracțiuni sau pluralitate intermediară, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei rezultante, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 91. Dacă se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, termenul de supraveghere se calculează de la data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare prin care s-a pronunțat anterior suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.
--	--	--	--	--	--

					ART. 103 Modificarea sau încetarea obligațiilor (1) Dacă pe durata supravegherii au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura condamnatului șanse mai mari de reintegrare socială. (2) Instanța dispune încetarea executării unora dintre obligațiile pe care le-a impus, când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară. ART. 104 Revocarea liberării condiționate (1) Dacă pe durata supravegherii persoana condamnată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. (2) Dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la
--	--	--	--	--	--

					pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară. (3) Dispozițiile alin. (1) și alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul liberării condiționate din executarea pedepsei detențiunii pe viață. ART. 105 Anularea liberării condiționate (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la acordarea liberării, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, liberarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară. (2) În cazul în care, în raport de pedeapsa rezultată, sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 99 sau art. 100, instanța poate acorda liberarea condiționată. Dacă s-a dispus
--	--	--	--	--	---

					liberarea, termenul de supraveghere se calculează de la data acordării primei liberări. (3) (....). Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală (pentru ipoteza în care o sancțiune/pedeapsă dispusă de alt SM a fost recunoscută de RO și se execută în Ro, potrivit legii române) ART. 170³¹ Executarea măsurilor de probațiune sau a sancțiunii alternative cu asumarea deciziilor subsecvente (1) În situația în care, ulterior recunoașterii unei hotărâri judecătorești străine, persoana condamnată nu îndeplinește, cu rea-credință, măsurile de supraveghere sau sancțiunea alternativă ori săvârșește o nouă infracțiune pe durata termenului de încercare, instanța română este competentă să revoce sancțiunea, potrivit legii penale române și în conformitate cu hotărârea judecătorească străină, atunci când aceasta din urmă se referă la: a) suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;
--	--	--	--	--	--

					b) liberarea condiționată; c) o sancțiune alternativă. (2) În ipotezele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), instanța poate să dispună revocarea numai în situația în care hotărârea judecătorească sau decizia de probațiune străină recunoscută face referire expresă la pedeapsa privativă de libertate care urmează a fi impusă într-o atare situație. (3) Instanța informează autoritatea competentă a statului emitent cu privire la revocarea sancțiunii și la pedeapsa aplicată. ART. 170³² Executarea măsurilor de probațiune sau a sancțiunii alternative fără asumarea deciziilor subsecvente (1) În situația în care, ulterior recunoașterii unei hotărâri judecătorești străine, persoana condamnată nu îndeplinește măsurile de supraveghere sau sancțiunea alternativă ori săvârșește o nouă infracțiune pe durata termenului de încercare, competența revocării sancțiunii sau luarea oricăror altor măsuri revine statului emitent, atunci când hotărârea judecătorească străină recunoscută se referă la: a) amânarea aplicării pedepsei; b) liberarea condiționată;
--	--	--	--	--	---

					c) o sancțiune alternativă; d) una dintre ipotezele prevăzute la art. 170²⁷ alin. (3); e) o persoană condamnată care și-a stabilit ulterior reședința într-un alt stat și nu se mai află în România. (2) În ipotezele prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), instanța română restituie statului emitent competența privind revocarea sancțiunii în situația în care hotărârea judecătorească sau decizia de probațiune străină recunoscută nu face referire expresă la pedeapsa privativă de libertate care urmează a fi impusă într-o atare situație. (3) În situațiile prevăzute la alin. (1), judecătorul delegat cu executarea informează autoritatea competentă a statului emitent ori de câte ori constată existența unor motive de revocare sau a unor fapte asupra cărora a solicitat să fie informată. Informarea se realizează prin completarea formularului prevăzut în anexa nr. 10. Dacă, potrivit legii statului emitent, ascultarea persoanei condamnate este obligatorie, declarația acesteia poate fi luată de către autoritățile statului emitent prin videoconferință. Cererea având ca obiect audierea prin
--	--	--	--	--	--

					videoconferință a persoanei condamnate se întocmește potrivit dispozițiilor tratatului aplicabil între România și statul emitent sau, în lipsa acestuia, pe bază de reciprocitate, și se transmite pe canalele și prin mijloacele de comunicare prevăzute de acesta sau de prezenta lege, după caz, tribunalului în a cărui circumscripție locuiește persoana condamnată. Dispozițiile art. 172 și 178 se aplică în mod corespunzător. Audierea prin videoconferință are loc în prezența unui reprezentant al serviciului de probațiune. (4) Odată cu informarea autorității competente a statului emitent, potrivit alin. (3), judecătorul delegat cu executarea solicită ca statul emitent să informeze asupra măsurii subsecvente luate. ART. 170³³ Încetarea supravegherii (1) Supravegherea persoanei condamnate în România încetează și competența deciziilor subsecvente revine statului emitent, în următoarele situații: a) persoana condamnată s-a sustras supravegherii și nu este găsită în România; b) la solicitarea statului emitent,
--	--	--	--	--	--

				atunci când acesta informează că persoana condamnată a săvârșit o altă infracțiune pentru care autoritățile acestuia au început cercetarea penală sau au pronunțat o condamnare definitivă; c) statul emitent informează cu privire la orice măsură sau hotărâre care atrage imposibilitatea continuării executării măsurilor de probațiune sau a sancțiunii alternative; d) statul emitent a dispus modificarea măsurilor de probațiune, sancțiunea alternativă sau durata termenului de supraveghere și se constată că, față de conținutul concret al măsurii de probațiune sau al sancțiunii alternative, așa cum a rezultat în urma modificării, activitatea de supraveghere nu mai poate fi asigurată sau nu mai este compatibilă cu sistemul de probațiune din România. (2) Activitatea de supraveghere încetează în cazul amnistiei ori grațierii acordate de autoritățile române. (3) Activitatea de supraveghere încetează la termen, în situația în care durata termenului de încercare s-a împlinit și persoana condamnată a respectat măsurile de probațiune sau sancțiunea
--	--	--	--	--

					alternativă. (4) La încetarea activității de supraveghere, serviciul de probațiune întocmește un raport care cuprinde un rezumat al procesului de supraveghere, pe care îl transmite judecătorului delegat cu executarea în vederea remiterii statului emitent.
	(2) Legea statului emitent se aplică deciziilor adoptate în conformitate cu alineatul (1).				Se aplică legea României conform celor din rândul de mai sus.
	(3) Atunci când o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a fost deja transferată sau este transferată după emiterea ordinului european de protecție altui stat membru, deciziile ulterioare, astfel cum sunt prevăzute în deciziile-	Art. 19 Relația cu măsurile de supraveghere, măsurile de probațiune și sancțiunile alternative	În cazul în care, anterior sau ulterior transmiterii ordinului european de protecție, autoritatea competentă din statul emitent a transmis un certificat privind o măsură de supraveghere, o măsură de probațiune sau o sancțiune alternativă, ambele fiind recunoscute și puse în executare, competența de a lua deciziile subsecvente revine, după caz, statului emitent sau statului de supraveghere. Dispozițiile art. 170³, 170⁹, 170¹⁵, 170³¹, 170³², 170⁴¹-170⁴³ din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător.		Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală ART. 170⁴¹ Executarea măsurilor de probațiune cu asumarea deciziilor subsecvente de către statul de executare (1) Ulterior recunoașterii hotărârii judecătorești, statul de executare este competent să ia toate deciziile subsecvente cu privire la sancțiunea aplicată prin hotărârea judecătorească română, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 170⁴². (2) Pe durata supravegherii, judecătorul delegat cu executarea comunică din oficiu informații care ar putea duce la modificarea

	cadru respective, se adoptă în conformitate cu dispozițiile relevante din respectivele decizii-cadru.				măsurilor de probațiune, la revocarea sancțiunii sau la executarea unei pedepse cu închisoarea sau a unei măsuri de siguranță ca urmare a nerespectării unei măsuri de probațiune. Informarea se realizează prin completarea formularului prevăzut în anexa nr. 10. Transmiterea și traducerea informațiilor suplimentare se efectuează potrivit art. 170³⁷ alin. (2) și (3). (3) În situația în care, înainte de recunoașterea hotărârii judecătorești de către statul de executare, instanța română a procedat la punerea în executare a măsurilor de probațiune, supravegherea acestora încetează în România de la data la care instanța de executare a fost informată cu privire la recunoașterea hotărârii judecătorești. ART. 170⁴² Executarea măsurilor de probațiune fără asumarea deciziilor subsecvente de către statul de executare (1) În situația în care statul de executare declară că, în anumite cazuri, expres menționate, nu își asumă deciziile subsecvente recunoașterii hotărârii
--	---	--	--	--	---

					judecătorești, instanța de executare redobândește competența cu privire la revocarea sancțiunii aplicate prin hotărârea judecătorească. Declarația statului de executare se verifică de către judecătorul delegat cu executarea la data completării certificatului. (2) Judecătorul delegat cu executarea solicită autorității competente a statului de executare ca, pe durata supravegherii, să informeze instanța de executare din România cu privire la orice constatare care ar putea să atragă revocarea sancțiunii, în special cu privire la nerespectarea măsurilor de probațiune sau săvârșirea unei noi infracțiuni. Informarea se realizează prin completarea formularului prevăzut în anexa nr. 10. (3) În situația în care autoritatea competentă a statului de executare a procedat la adaptarea sau modificarea măsurilor de probațiune sau a duratei termenului de încercare și sunt îndeplinite condițiile revocării, instanța de executare procedează potrivit legii române și prin raportare la hotărârea judecătorească de condamnare.
--	--	--	--	--	--

					(4) În situația prevăzută la alin. (1), dacă persoana condamnată se află în continuare în statul de executare, ascultarea acesteia poate fi efectuată prin videoconferință, potrivit dispozițiilor art. 172 și 178. Audierea prin videoconferință are loc în prezența unui reprezentant al serviciului de probațiune sau al autorității competente cu supravegherea persoanei din statul de executare. (5) Autoritatea competentă din statul de executare este informată de îndată cu privire la decizia subsecventă a instanței de executare române. ART. 170⁴³ Redobândirea competenței de supraveghere a executării măsurilor de probațiune Instanța de executare redobândește dreptul de a pune în executare măsurile de probațiune aplicate prin hotărârea judecătorească transmisă statului de executare atunci când: a) certificatul este retras potrivit art. 170³⁹; b) după transmiterea documentelor prevăzute la art. 170³⁷ alin. (2) sau după recunoașterea hotărârii judecătorești, statul de executare
--	--	--	--	--	--

					informează că se află în imposibilitatea de a pune în executare sau de a mai continua executarea măsurilor de probațiune întrucât persoana condamnată nu poate fi găsită, a fugit sau nu mai are reședința legală și obișnuită pe teritoriul său; c) în situația prevăzută la art. 170⁴².
(4)	Atunci când măsura de protecție este cuprinsă într-o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, care a fost transferată sau este transferată după emiterea ordinului european de protecție altui stat membru, iar autoritatea competentă a statului de supraveghere a luat decizii ulterioare care afectează obligațiile sau instrucțiunile cuprinse în măsura de protecție în conformitate cu articolul 14 din decizia-cadru	Art. 10 Cazurile de prelungire, modificare a conținutului sau revocare a ordinului european de protecție	(...) (8) Dacă, ulterior recunoașterii și punerii în executare a unui ordin european de protecție, măsura de protecție este inclusă într-o hotărâre judecătorească referitoare la o măsură de probațiune sau sancțiune alternativă, în sensul art. 170¹⁷ din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, iar hotărârea judecătorească a fost recunoscută și pusă în executare în alt stat decât statul de executare, iar statul de supraveghere sau statul emitent a luat decizii ulterioare în sensul art. 170⁴¹ - art. 170⁴³ care afectează obligațiile cuprinse în măsura de protecție, ordinul european de protecție poate fi revocat, menținut sau prelungit ori poate fi emis un nou ordin de protecție. Dispozițiile alin.		

	respectivă, autoritatea competentă a statului emitent poate reînnoi, revizui, modifica, revoca sau retrage fără întârziere ordinul european de protecție în consecință.		(1)-(7), precum și ale art. 3, se aplică în mod corespunzător.		
(5)	Autoritatea competentă a statului emitent informează autoritatea competentă a statului de executare fără întârziere cu privire la orice decizie luată în conformitate cu alineatele (1) sau (4).	Art. 10 Cazurile de prelungire, modificare a conținutului sau revocare a ordinului european de protecție	(1) Ori de câte ori organul judiciar se pronunță asupra măsurii de protecție care a stat la baza unui ordin european de protecție, acesta se va pronunța și cu privire la ordinul european de protecție. (2) Ordinul european de protecție se revocă dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis încetează sau este revocată. Dispozițiile art. 6 alin. (6) se aplică în mod corespunzător. (3) Dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis ordinul european de protecție este înlocuită cu altă măsură de protecție având conținut diferit, autoritatea competentă poate emite un nou ordin european de protecție. Dispozițiile art. 6 se aplică în mod corespunzător. (4) Ordinul european de protecție se menține dacă măsura de protecție pe baza căreia a fost emis este înlocuită cu altă măsură cu același conținut. (5) Ordinul european de		

			protecție poate fi prelungit dacă măsura care a stat la baza emiterii acestuia este prelungită. Dispozițiile art. 6 alin. (6) se aplică în mod corespunzător. (6) Decizia privind menținerea ordinului european de protecție nu se comunică statului de executare. (7) Orice decizie privind ordinul european de protecție, luată conform alin. (1)-(6), se comunică organului judiciar competent pentru punerea în aplicare a art. 6 alin. (5). (...) (6) Ordinul european de protecție se emite în 4 exemplare originale, din care unul se păstrează conform alin. (5), unul se comunică autorității competente din statul de executare, unul se comunică persoanei protejate, iar unul se comunică persoanei care reprezintă un pericol.		
(6)	Dacă autoritatea competentă a statului emitent a revocat sau a retras ordinul european de protecție în conformitate cu	Art. 6 Emiterea ordinului european de protecție	(...) (2) Instanța dispune încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție în cazul în care a primit o notificare privind revocarea sau retragerea		

	alineatul (1) litera (a) sau cu alineatul (4), autoritatea competentă a statului de executare pune capăt măsurii adoptate în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) de îndată ce aceasta a fost informată corespunzător de autoritatea competentă a statului emitent.		ordinului european de protecție de către statul emitent.		
(7)	Dacă autoritatea competentă a statului emitent a modificat ordinul european de protecție în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau cu alineatul (4), autoritatea competentă a statului de executare, după caz: (a) modifică măsurile adoptate pe baza ordinului european de protecție, hotărând în conformitate cu articolul 9; sau	Art. 17 Schimbări în executare a ordinului european de protecție	În cazul în care statul emitent notifică modificarea ordinului european de protecție, instanța competentă cu recunoașterea și executarea ordinului european de protecție poate: a. să modifice măsurile de protecție în mod corespunzător, dacă sunt îndeplinite condițiile de la art. 13 alin. (1). Dispozițiile art. 13 se aplică în mod corespunzător.		
(b)	refuză să aplice	Art. 17	În cazul în care statul emitent		

	interdicția sau restricția modificată atunci când nu se încadrează în tipurile de interdicții sau restricții menționate la articolul 5 sau dacă informațiile transmise împreună cu ordinul european de protecție în conformitate cu articolul 7 sunt incomplete sau nu au fost completate în termenul stabilit de autoritatea competentă a statului de executare în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).	Schimbări în executare a ordinului european de protecție	notifică modificarea ordinului european de protecție, instanța competentă cu recunoașterea și executarea ordinului european de protecție poate: (...) b. să respingă recunoașterea ordinului de protecție modificat, dacă sunt incidente motivele de respingere prevăzute la art. 14.		
Articolul 14 Motive pentru încetarea a măsurilor luate pe baza unui ordin european de protecție	(1) Autoritatea competentă a statului de executare poate să înceteze măsurile luate în vederea executării unui ordin european de protecție: (a) atunci când există dovezi clare că persoana protejată nu își are reședința sau nu locuiește pe teritoriul statului de	Art. 18 Încetarea executării ordinului european de protecție	(1) Instanța poate dispune încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție în următoarele cazuri: a) există dovezi clare că persoana protejată nu își are reședința sau nu locuiește pe teritoriul României sau a părăsit definitiv acest teritoriu;		

	executare sau a părăsit definitiv acel teritoriu;				
(b)	atunci când, în conformitate cu dreptul său intern, durata maximă a măsurilor adoptate în vederea executării unui ordin european de protecție a expirat;	Art. 18 Încetarea executării ordinului european de protecție	(1) Instanța poate dispune încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție în următoarele cazuri: (...) b) durata maximă pentru care a fost recunoscut ordinul european de protecție a expirat;		
(c)	în cazul prevăzut la articolul 13 alineatul (7) litera (b); sau	Art. 14 Motivele de respingere a solicitării de recunoaștere și executare a ordinului european de protecție	Solicitarea de recunoaștere a ordinului european de protecție poate fi respinsă, în următoarele cazuri: a) ordinul european de protecție nu este complet sau nu a fost completat în termenul stabilit de către instanță conform art. 13 alin. (1) lit. b); b) ordinul european de protecție nu a fost emis în baza unei măsuri de protecție în sensul art. 1 lit. b);		
	(d) în cazul în care o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, sau o		Art. 18 Încetarea executării ordinului european de protecție (1) Instanța poate dispune încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție în următoarele cazuri:		

	decizie privind măsuri de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI, este transferată către statul de executare după recunoașterea ordinului european de protecție.		(...) c) ulterior recunoașterii și punerii în executare a ordinului european de protecție, a fost recunoscută de către România o măsură de supraveghere, măsură de probațiune sau sancțiune alternativă, cu privire la persoana care reprezintă un pericol, în legătură cu care a fost emis ordinul european de protecție în sensul art. 170 ¹ alin. (2) lit. a) și 170 ²⁰ din Legea nr. 302/2004, privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare.		
(2)	Autoritatea competentă a statului de executare informează imediat autoritatea competentă a statului emitent și, atunci când este posibil, persoana protejată cu privire la respectiva decizie.	Art. 18 Încetarea executării ordinului european de protecție	(...) (4) Atunci când, într-unul dintre cazurile prevăzute de alin. (1), a dispus încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție, instanța va comunica acest lucru de îndată atât autorității competente din statul emitent, cât și, dacă acest lucru este posibil, persoanei protejate.		
(3)	Înainte de încetarea măsurii în conformitate cu alineatul (1) litera (b), autoritatea competentă a statului de executare poate invita autoritatea	Art. 18 Încetarea executării ordinului european de protecție	(...) (5) Înainte de a dispune, potrivit alin. (1) lit. b), încetarea măsurii dispuse pentru executarea ordinului european de protecție, instanța competentă poate să solicite autorității competente din statul emitent furnizarea de informații		

	competență a statului emitent să îi furnizeze informații cu privire la necesitatea continuării protecției asigurate de ordinul european de protecție în cazul respectiv. Autoritatea competentă a statului emitent răspunde fără întârziere unei astfel de invitații.		cu privire la necesitatea continuării protecției asigurate de ordinul european de protecție în cazul respectiv.		
Articolul 15 Prioritate a în recunoașterea unui ordin european de protecție	Un ordin european de protecție se recunoaște cu aceeași prioritate care ar fi aplicabilă într-un caz similar la nivel național, ținând seama de circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv de urgența situației, de data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul statului de executare și, în cazul în care este posibil, de gradul de risc pentru persoana protejată.	Art. 13 Procedur a privind recunoașt erea ordinului european de protecție	(...) (10) Pentru fixarea termenelor de judecată și soluționarea cauzei instanța va ține seama de circumstanțele specifice ale cauzei, precum urgența situației, data prevăzută pentru sosirea persoanei protejate pe teritoriul României, gradul de risc pentru persoana protejată, dacă acesta poate fi determinat.		
Articolul 16		Art. 20 - Consultări	(1) Autoritățile prevăzute la art. 3 se pot consulta cu autoritățile		

Consultări între autoritățile competente	După caz, autoritățile competente ale statului emitent și statului de executare se pot consulta pentru a facilita aplicarea eficientă și în bune condiții a prezentei directive.		competente din statul emitent sau, după caz, din statul de executare, ori de câte ori este necesar în vederea emiterii sau executării unui ordin european de protecție. (2) Autoritățile prevăzute la art. 3 au obligația de a răspunde de îndată solicitărilor de informații sau de clarificări ale autorităților competente din statul emitent sau, după caz, din statul de executare.		
Articolul 17 Limbi	(1) Un ordin european de protecție se traduce de către autoritatea competentă a statului emitent în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului de executare.	Art. 21 - Limbile de transmitere și primire a ordinului european de protecție și a altor documente	(1) Atunci când România este stat de executare, ordinul european de protecție se va primi în limba română. (2) Atunci când România este stat emitent, ordinul european de protecție se traduce, prin grija autorității judiciare emitente, în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului de executare, ori într-o altă limbă oficială UE pe care statul de executare a declarat că o acceptă.		
(2)	Formularul menționat la articolul 12 este tradus de către autoritatea competentă a statului de executare în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului emitent.	(3)	Formularul prevăzut la art. 16 alin. (2) se va traduce, atunci când România este stat de executare, în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului emitent, ori într-o altă limbă oficială UE pe care statul emitent a declarat că o acceptă.		
(3)	Orice stat membru poate să indice, la				Nu necesită transpunere.

	data adoptării prezentei directive sau la o dată ulterioară, printr-o declarație pe care o depune la Comisie, că va accepta o traducere într-una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii.				
Articolul 18 Costuri	Costurile generate de aplicarea prezentei directive sunt suportate de către statul de executare, în conformitate cu dreptul său intern, cu excepția costurilor contractate exclusiv pe teritoriul statului emitent.	Art. 22 Suportare a costurilor	Cheltuielile pe care le implică derularea procedurilor reglementate de prezenta lege se suportă de către România dacă acestea au fost efectuate exclusiv pe teritoriul statului român.		
Articolul 19 Relația cu alte acorduri și înțelegeri (1)	Statele membre pot continua să aplice acordurile sau înțelegerile bilaterale sau multilaterale aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei directive, în măsura în care acestea permit extinderea sau				

	lărgirea obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea procedurilor de adoptare a măsurilor de protecție.				
(2)	Statele membre pot încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale după intrarea în vigoare a prezentei directive, în măsura în care acestea permit extinderea sau lărgirea obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea procedurilor de adoptare a măsurilor de protecție.				
(3)	Statele membre notifică Comisiei, până la 11 aprilie 2012, acordurile sau înțelegerile existente menționate la alineatul (1) pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează				

	Comisia cu privire la orice nou acord sau înțelegere, astfel cum se menționează la alineatul (2), în termen de trei luni de la data semnării sale.				
Articolul 20 Relația cu alte instrumente (1)	Prezenta directivă nu afectează punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001, a Regulamentului (CE) nr. 2201/2003, a Convenției de la Haga din 1996 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor sau a Convenției de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii.				
(2)	Prezenta directivă nu afectează aplicarea Deciziei-cadru				

	2008/947/JAI și a Deciziei-cadru 2009/829/JAI.				
Articolul 21 Punerea în aplicare (1)	Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 11 ianuarie 2015. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.				
(2)	Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor				

	dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.				
Articolul 22 Colectarea datelor	Pentru a facilita evaluarea modului de aplicare a prezentei directive, statele membre transmit Comisiei date relevante în legătură cu aplicarea procedurilor naționale privind ordinul european de protecție, cel puțin cu referire la numărul de ordine europene de protecție care au fost solicitate, emise și/sau recunoscute.				
Articolul 23 Revizuirea	Până la 11 ianuarie 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de propuneri				

	legislative.				
Articolul 24 Intrarea în vigoare	Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.				
Articolul 25 Destinat ari	Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.				

ANEXA I

ORDINUL EUROPEAN DE PROTECȚIE

Informațiile conținute în prezentul formular se prelucreează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Statul emitent:

Statul de executare:

(a) Informații privind persoana protejată:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adrese/reședințe:

— în statul emitent:

— în statul de executare:

— în alt stat:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

A beneficiat persoana protejată de asistență juridică gratuită în statul emitent (dacă informațiile sunt disponibile fără investigații suplimentare)?

☐ Da

☐ Nu

☐ Necunoscut

Dacă persoana protejată este un minor sau nu are capacitate juridică, informații privind tutorele sau reprezentantul legal al acestora:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Sexul:

(b) Persoana protejată a hotărât să își stabilească reședința sau și-a stabilit deja reședința pe teritoriul statului de executare sau s-a hotărât să locuiască sau locuiește deja pe teritoriul acestuia.

Data de la care persoana protejată intenționează să-și stabilească reședința sau să locuiască în statul de executare (dacă sunt cunoscute):

Perioada sau perioadele de ședere (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

(c) Au fost puse dispozitive tehnice la dispoziția persoanei protejate sau a persoanei care reprezintă un pericol, ca mijloc de aplicare a măsurii de protecție?

☐ Da; vă rugăm să faceți o scurtă prezentare a dispozitivelor utilizate:

☐ Nu

(d) Autoritatea competentă care a emis ordinul european de protecție:

Denumirea oficială:

Adresa completă:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Datele persoanei (persoanelor) de contact:

Numele:

Prenumele:

Funcția (titlu/grad):

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)

E-mail (în cazul în care există):

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(e) Identificarea măsurii de protecție pe baza căreia a fost emis ordinul european de protecție:

Măsura de protecție a fost adoptată la (data: ZZ-LL-AAAA):

(g) Indicații privind interdicția (interdicțiile) sau restricția (restricțiile) care a (au) fost impusă (impuse) persoanei care reprezintă un pericol, prin măsura de protecție:

— Natura interdicției (interdicțiilor) sau a restricției (restricțiilor): (se pot bifa mai multe casete):

☐ interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează:

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să precizați localitățile, locurile sau zonele definite în care persoanei care reprezintă un pericol îi este interzis accesul:

☐ o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace;

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați toate detaliile relevante:

☐ o interdicție sau o reglementare a apropierei de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută:

— în cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să precizați distanța pe care trebuie să o respecte persoana care reprezintă un pericol în ceea ce privește apropierea de persoana protejată:

— Vă rugăm să precizați intervalul de timp în care persoanei care reprezintă un pericol îi este (sunt) impusă (impuse) interdicția (interdicțiile) sau restricția (restricțiile) sus-menționată (sus-menționate):

— Indicații privind sancțiunea (dacă există) în eventualitatea încălcării interdicției sau restricției:

(h) Informații privind persoana care reprezintă un pericol, căreia i-a (i-au) fost impusă (impuse) interdicția (interdicțiile) sau restricția (restricțiile) menționată (menționate) la litera (g):

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adresa/reședința:

— în statul emitent:

— în statul de executare:

— în alt stat:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

(i) Alte împrejurări care ar putea influența evaluarea pericolului care ar putea afecta persoana protejată (informații opționale):

(j) Alte informații utile (cum ar fi, în cazul în care sunt disponibile și necesare, informații privind alte state în care s-au adoptat anterior măsuri de protecție pentru aceeași persoană protejată):

(k) Vă rugăm să completați:

☐ o hotărâre judecătorească, în sensul articolului 2 din Decizia-cadru 2008/947/JAI, a fost deja transmisă altui stat membru

— În cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați datele de contact ale autorității competente căreia i-a fost înaintată hotărârea judecătorească:

☐ o decizie privind măsurile de supraveghere judiciară, în sensul articolului 4 din Decizia-cadru 2009/829/JAI a fost deja transmisă altui stat membru

— În cazul în care ați bifat această casetă, vă rugăm să furnizați datele de contact ale autorității competente căreia i-a fost înaintată decizia privind măsurile de supraveghere judiciară:

Semnătura autorității care emite ordinul european de protecție și/sau semnătura reprezentantului acesteia pentru a confirma acuratețea conținutului ordinului:

Numele:

Funcția (titlu/grad):

Data:

Referință dosar (dacă există):

Ștampilă oficială (după caz):

ANEXA II

FORMULAR

prevăzut la articolul art. 16 alin. (2)

Informațiile conținute în prezentul formular se prelucrează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările

(a) Date privind identitatea persoanei care reprezintă un pericol:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Numele de împrumut, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială (dacă există):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adresa:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

(b) Date privind identitatea persoanei protejate:

Numele:

Prenumele:

Numele înainte de căsătorie sau numele anterior, după caz:

Sexul:

Cetățenia:

Data nașterii:

Locul nașterii:

Adresa:

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege (dacă este cunoscută/sunt cunoscute):

(c) Date privind ordinul european de protecție:

Ordin emis la data de:

Referință dosar (dacă există):

Autoritatea care a emis ordinul:

Denumire oficială:

Adresa:

(d) Date privind autoritatea responsabilă de executarea măsurii de protecție adoptate în statul de executare, în conformitate cu ordinul european de protecție, dacă există o astfel de măsură:

Denumirea oficială a autorității:

Numele persoanei de contact:

Funcția (titlu/grad):

Adresa:

Tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii) (număr)

Nr. fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii) (număr)

E-mail:

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

(e) Încălcarea interdicției (interdicțiilor) sau a restricției (restricțiilor) impuse de autoritatea competentă a statului de executare ca urmare a recunoașterii ordinului european de protecție și/sau alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare:

Încălcarea privește următoarea (următoarele) interdicție (interdicții) sau restricție (restricții) (puteți bifa mai multe casete):

☐ Interdicția de a se deplasa în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată sau pe care le vizitează;

☐ o interdicție sau o reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv la telefon, prin mijloace electronice sau prin poștă obișnuită, prin fax sau orice alte mijloace;

☐ o interdicție sau o reglementare a apropierii de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea prevăzută;

☐ orice altă măsură care corespunde măsurii de protecție ce stă la baza ordinului european de protecție, adoptată de autoritățile competente ale statului de executare în urma recunoașterii unui ordin european de protecție

Descrierea încălcării (încălcărilor) (locul, data și împrejurările specifice):

În conformitate cu articolul 11 alineatul (2):

— măsurile adoptate în statul de executare ca o consecință a încălcării:

— posibile consecințe juridice ale încălcării în statul de executare:

Alte constatări care ar putea conduce la adoptarea oricăror alte decizii ulterioare

Descrierea constatărilor:

(f) Date privind persoana de contact în cazul în care este necesară obținerea de informații suplimentare privind încălcarea:

Numele:

Prenumele:

Adresa:

Nr. tel.: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) (număr)